

[Holdgaard.]

op til Embedsmændene for at faa en Skrivelse lavet om, og den Gang var det ikke mig, der sad der; det har jeg ikke noget med at gøre. Men jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem noget i den Retning; jeg har netop rost ham for det. Jeg synes, det var godt gjort — det skal han ikke skamme sig ved. Jeg kan kun glæde mig over, at det ærede Medlem Hr. Kyed i et og alt har bekræftet, at mine Udtalelser, den Fremstilling, jeg gav før, ingenlunde var Sladder, tværtimod.

Indenrigsministeren (*Dahlgaard*): Jeg tror, det er almindeligt erkendt af alle, at ved Toldbeskyttelse forstaar vi, at der paalægges fremmede Varer en Afgift, saa at der i Læ af den kan tages højere Priser af Forbrugerne for de indenlandske Produkter. Jeg tror, det er en Definition, alle vil give deres Tilslutning. Naar nu de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup, Hr. Kyed og Hr. Hans Hansen har erklæret, at det, der foregaar ved Vedtagelsen af denne Anmærkning paa Finansloven, netop er Toldbeskyttelse, saa spørger jeg mig selv: Tror nu de tre udmærkede Mænd virkelig selv, at det er rigtigt?

Jeg skal ikke svare derpaa, men een Ting vil jeg dog sige: Naar det ærede Medlem Hr. Kyed i Aften indigneret definerede det, her sker, som dette, at der blev givet et Tilskud til Sukkerfabrikkerne til at købe Raavarer for, saa tror jeg, jeg har Lov til at sige, at det er en Argumentation, der ikke højner den politiske Tone, som det ærede Medlem var saa omsorgsfuld for i Aften, og i det hele taget en Argumentation, der fuldstændig fritager for Imødegaaelse.

Jeg maa hertil føje — det tillader den højtærede Formand mig nok at sige —, at denne Argumentation fra det ærede Medlem Hr. Kyeds Side har jeg lidt vanskeligt ved at tro fremsættes i god Tro, efter den Skildring, det ærede Medlem selv har givet i Aften af, hvorledes de paagældende Mennesker har søgt ham som Formidler i denne Sag. Der er noget, tror jeg, indenfor den juridiske Verden, der hedder Retskonsulent. Det er en Mand, som ikke har Ret til at nedsætte sig som Sagfører, men som har uddannet sig i en Specialitet. Jeg tror, man kan sige, at det ærede Medlems Speciali-

tet er Tilskudssager. Det er jo genialt, det er jo fuldkommen Storm Petersensk, dette Billede af det ærede Medlem Hr. Kyed i fuld Aktivitet, stadig talende med alle disse Mennesker, der skulde opnaa Støtte og Hjælp fra Staten i deres Krise, stadig hjælpende dem til Rette, og saa bagefter optrædende herinde som Partiordføreren, der nedsabler alt det, de til sidst har opnaaet!

Maa jeg dernæst sige en Ting til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem benyttede det Udtryk i Anledning af mine Udtalelser i Dag, at det syntes, som om jeg var en Mand, der var rede til at forfægte ethvert Standpunkt. Jeg kan kun opfatte det som et Forsøg paa at sige en Uartighed til mig. Men hvis jeg skulde give tilbage i samme Sprog, hvis jeg skulde holde en Tale, der drog frem fra det ærede Medlems politiske Liv, hvorledes han i 1920 gav sin Tilslutning til den berømte Importregulering for derefter at løbe fra det, hans Tilslutning til Principperne i Loven af 4. Oktober 1919, hans varme Forsvar for Grundskyldstanken i Landbokommissionens Betænkning af 1920, for derefter at præsentere ham som den, der for et Par Dage siden har sendt den kraftigste Protest ind mod alt det, han tidligere har anbefalet, hvis jeg skulde gøre det og derved anvende det samme Sprog som det ærede Medlem, saa kunde jeg ikke holde mig indenfor den parlamentariske Grænse, som den højtærede Formand nødvendigvis maa sætte.

Clausager: Man maa rigtignok mindes det gamle Ord, at liden Tue kan vælte stort Læs, i alt Fald standse det for en Tid. Nu saa vi, at Finanslovbehandlingen gik meget kvikt og hurtigt i Førstningen, og saa kommer der blot en Anmærkning, og den standser det hele i Dagevis og fører til en lang Forhandling.

Nu vil jeg ingenlunde sige, at det er en ligegyldig Anmærkning, men vi ser da ogsaa, at den kan forlænge Finanslovbehandlingen i saare lang Tid. Der var en Taler — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse —, der beklagede sig over, at det var trukket saa langt ud. Men det forekommer mig, at naar de Herrer mener, de har saa soleklar Ret, saa kunde de have tiet stille og stemt om det, saa havde den jo ikke været længer. Men det er ligesom